

สารบัญ

คำนำ	(๕)
คำชี้แจง	(๙)
ต้นฉบับหนังสือสมุดไทย ธรรมศาสตร์ปรกรณ	๑
ต้นฉบับธรรมศาสตร์ปรกรณ ฉบับพิมพ์ พ.ศ. ๒๔๘๒	๓๓
ธรรมศาสตร์ปรกรณ จากัดด้วยแบ่งคั้วตระกูล ผัวเมียพ่อแม่ลูก	๖๙
หญิงชายรักกัน	๗๑
ผิดรางสาว	๗๓
กอดสาว	๗๔
หญิง ๑๒ จำพวก	๗๕
รักเมียท่าน	๗๗
หักเมียท่านที่สังกัด	๗๗
ลักเมียท่านแล	๗๘
เมียมีชู้	๗๙
ลักเมียท่านซ้ำ (ฆ่า) ตาย	๘๐
หญิงเล่นผัวท่าน	๘๐
หญิงลักใจผัว	๘๑
ควรสบถ ปควรสบถ	๘๒
ลักเมียผู้ถ้อย	๘๒
ลักเมียซ้ำ เจ้าลักเมียซ้ำ	๘๓
ควรเป็นซ้ำ ปควรเป็นซ้ำ	๘๘
ซ้ำ ๑๒ จำพวกแล	๘๘
ลูกหลานบ่ได้สืบ	๙๑
เลี้ยงดูลูกอ่อนควรไล่ตามปี	๙๑
ซ้ำกระดูก	๙๒
พี่น้องเชื้อชาติกันปควรกินดอก	๙๒
ซ้ำกลัวภัย	๙๓
ซ้ำมีค่าจักไถ่ตัวออก	๙๔
ซ้ำหนีไปพึ่งแก่บ้านพ่อแม่เมือง	๙๔
ซ้ำชั้นหนีท่านเอาเบี่ยงมือแก่ซ้ำ	๙๔

ชั้นหายชั้นเป็นชั้นนอบ	๙๖
พ่อแม่จักขายข้าคืน	๙๘
บ่ควรเป็นข้า	๑๐๐
ควรเอาเบี้ย มีเมียเป็นไทผิวเป็นข้า	๑๐๓
ควรเอาเบี้ยมือ	๑๐๓
ควรไหมย่อนโทษ	๑๐๔
ข้าท่านมาเพ็ง	๑๐๔
ผิวเป็นข้าเมียเป็นไทย	๑๐๖
ข้ามีเจ้าทั้ง ๒ เอากัน	๑๐๖
ข้าชั้นตัดค่าตัวแล้ว	๑๐๗
เจ้าสูเมียข้าเป็นบาป	๑๐๘
ข้าท่านรักหนีมาออกเรือน	๑๐๙
ข้าซื้อมาใช้กินตัวแล้ว	๑๑๐
ชายมีเจ้าหญิงมีเจ้าเอากัน	๑๑๑
ข้าหญิงชายไผ่บ่ผูกแบ่งเอากัน	๑๑๒
ข้าชายเจ้า ๑ ข้าหญิงเจ้า ๑	๑๑๒
เจ้าบ่เลี้ยงข้า	๑๑๓
ข้า ๑๒ จำพวก	๑๑๓
ควรฮอดท้าวพระยา	๑๑๔
แบ่งครัวตระกูลแก่ลูกทั้งหลาย	๑๑๕
แม่กับลูกอ้ายแบ่งกัน	๑๑๗
พ่อกับลูกเอื้อยแบ่งกันสินนี้	๑๑๘
ลูกทั้งหลายอยู่ที่ ๑ กินที่ ๑ ลูกชาย	๑๒๐
ลูกหญิงผู้อยู่กับพ่อแล	๑๒๑
ลูกยิงลูกชายอยู่ต่างเรือน	๑๒๒
ลูกเอื้อย	๑๒๒
ลูกผู้ทุกข์ยากยังมี	๑๒๓
น้องชายน้องหญิงควรคบยาพี่ พี่น้องบ่ยากัน	๑๒๔
พี่น้องเชื้อชาติทั้งหลายบ่ทันแบ่งครัวแลตาย บ่อยู่บ่ทันแบ่งแลตาย	๑๒๔
พี่อ้ายเป็นเค้าแลตายเสีย	๑๒๕
ลูก ๑๒ จำพวก	๑๒๖

